

[V. Hauch.]

lignende steder skal føres en autoriseret protokol, hvori de overnattende gæsters navn, stilling og bopæl skal indføres.

Der har stået så megen strid om denne bestemmelse om hotelanmeldelsesblanketterne, at diskussionen derom ganske har overskygget de store fremskridt, som denne lovgivning iøvrigt indeholder, og man har hørt tale om de gode gamle dage, da man var fri for hotelanmeldelsesblanketter. Det får mig til at nære ønske om at gøre det høje tings medlemmer bekendt med, hvordan det var i de såkaldte gode, gamle dage. I den nuværende fremmedlov, som er fra 1875, står der i § 19:

„Den, som for betaling yder nogen nattelepis i huse eller ugevis, eller som uden vederlag tager ubekendt eller omvandede personer, er pligtig at afæske disse oplysning om deres navn, stilling og sidste opholdssted. De modtagne opgivelser skal i København og de andre købstæder samt i Frederiksberg, Frederiksværk, Silkeborg, Nørresundby og Løgster inden kl. 12 næste middag skriftlig meddeles politiet, og andre steder inden 24 timer sognefogeden eller i kystpolitidistriktet distriktskommisæreren, efter omstændighederne ledsaget af bemærkning om, hvorvidt der findes grund til at nære tvivl om de skete opgivelseres rigtighed.“

Denne bestemmelse var gældende dansk ret indtil 1926, da den blev ændret ved fremmedlovens bestemmelse om de hotelledere, vi har haft siden. Der var deri ikke nogen principiel forskel, men kun en gradsforskel fra fremmedloven af 1875, som igen støttede sig på bestemmelser helt tilbage til begyndelsen af århundredet. Det er i virkeligheden nogenlunde det samme synspunkt, der hele tiden har været gældende med hensyn til oplysning til politiet om folk, der rejser rundt i landet, hvad enten det er udlændinge eller danske statsborgere, og det ændres altså først radikalt nu i 1953 ved det foreliggende lovforslag, hvorefter der kun skal føres en protokol over folks navn, stilling og bopæl.

Indenfor udvalget lød der vel røster om helt at gå bort fra enhver bestemmelse derom, men udvalget besluttede sig dog enigt til at give tilslutning til det af den højtærede justitsminister stillede ændringsforslag. Når det skete, var det blandt andet på baggrund af, at repræsentanter for hotelervhvervet, som havde foretræde for udvalget, overfor udvalget oplyste, at selv om man fra lovgivningsmagtens side afskaffede denne bestemmelse, ville hotellerne

selv opretholde den af ordensmæssige hensyn, og da det var tilfældet, mente udvalget at kunne imødekomme den højtærede justitsministers ønske om den formulering, som nu er foreslået.

I ændringsforslag nr. 4 til forslaget til paslov er der indført en bestemmelse, som blev efterlyst under første behandling, og som fuldstændig adskiller pasloven fra fremmedloven, således at der i pasloven kun lovgives for danske statsborgere, og i fremmedloven kun for udenlandske statsborgere. For dette lovforslags vedkommende har den højtærede justitsminister stillet forslag om at simplificere straffebestemmelserne.

Med disse bemærkninger kan jeg på udvalgets vegne anbefale det højt tings medlemmer at stemme for de af den højtærede justitsminister med tilslutning af udvalget stillede ændringsforslag og derefter for lovforslagene således ændret. Men jeg kan ikke gøre dette uden først at takke den højtærede justitsminister for den overordentlig store imødekommenhed, hun har vist overfor udvalget. I mange år, vel de sidste 25 år, har man, hver gang fremmedloven var til behandling her i rigsdagen, efterlyst en moderniseret fremmedlov, og hver gang fået løfte fra den til enhver tid siddende justitsminister om, at en moderniseret fremmedlov skulle fremkomme. Der har også været gjort forsøg derpå, men disse forsøg strandede, og når det nu er lykkedes den nuværende højtærede justitsminister at nå til et resultat, som har kunnet samle alle udvalgsberettigede partier bag sig, vil jeg gerne have lov til at takke den højtærede justitsminister for det arbejde, der her er gjort, og for den evne, den højtærede justitsminister har vist til i formuleringen af sine ændringsforslag netop at ramme det, der kunne samle hele udvalget.

Hans Hækkerup: Jeg ved ikke, om den ærede ordførers indledende charmerende bemærkninger om fyldningsgraden her i salen kunne skyldes den omstændighed, at det ærede medlem var kommet til at kaste et blik på sin egen gruppes bænke (*V. Hauch:* Ja!). Nå, gjorde den, så forstår jeg bitterheden i tonen.

Bortset fra dette vil jeg kunne henholde mig til den ærede ordførers redegørelse for udvalgets arbejde og for de stillede ændringsforslag, og jeg kan også for mit vedkommende takke den højtærede justitsminister for udvist imødekommenhed overfor synspunkter, jeg på mit partis vegne ved første behandling gjorde gældende, herunder for, at man nu gennem en række ændringsforslag har præciseret, at udlændingsloven alene behandler